

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. listopada 2013. uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španjolska) — Lourdes Cachaldora Fernandez protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Predmet C-527/13)

(2014/C 9/26)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: Lourdes Cachaldora Fernandez

Tuženici: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Prethodna pitanja

1. Je li unutarnja norma kao što je dodatna odredba 7^a br. 1 pravilo 3. točka (b) španjolskog Općeg zakona o socijalnoj sigurnosti, koja se uglavnom odnosi na žensku populaciju i prema kojoj se pokriće prekida u uplati doprinosa koji postoje u obračunskom razdoblju za izračun osnovice invalidske mirovine a uslijedili su nakon zaposlenja u nepunom radnom vremenu, izračunava na temelju najnižih važećih osnovica za obračun doprinosa umanjениh za koeficijent sniženja za rad u nepunom radnom vremenu koji prethodi prekidu u uplati doprinosa, iako u slučaju rada u punom radnom vremenu nema sniženja, suprotna članku 4. Direktive Vijeća ⁽¹⁾ 79/7/EEZ od 19. prosinca 1978. o postupnoj primjeni načela jednakog postupanja prema ženama i muškarcima u pitanjima socijalne sigurnosti?
2. Je li unutarnja norma kao što je dodatna odredba 7^a br. 1 pravilo 3. točka (b) španjolskog Općeg zakona o socijalnoj sigurnosti koja se uglavnom odnosi na žensku populaciju i prema kojoj se pokriće prekida u uplati doprinosa koji postoje u obračunskom razdoblju za izračun osnovice za invalidsku mirovinu, a uslijedili su nakon zaposlenja u nepunom radnom vremenu, izračunava na temelju najnižih važećih osnovica za obračun doprinosa umanjениh za koeficijent sniženja za rad u nepunom radnom vremenu koji prethodi prekidu u uplati doprinosa, iako u slučaju rada u punom radnom vremenu nema sniženja, protivna odredbi

5., stavku 1. točki (a) Direktive Vijeća ⁽²⁾ 97/81/EZ od 15. prosinca 1997. o Okvirnom sporazumu o radu s nepunim radnim vremenom koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC?

⁽¹⁾ SL L 6, 10.1.1979., str. 24. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5. svezak 3., str. 7.)

⁽²⁾ SL L 14, 20.1.1998., str. 9. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5. svezak 3., str. 131.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) 14. listopada 2013. — Birutė Šiba protiv Arūnasa Devėnasa

(Predmet C-537/13)

(2014/C 9/27)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Birutė Šiba

Tuženik: Arūnas Devėnas

Prethodna pitanja

1. Može li se fizička osoba koja se koristi pravnim uslugama na temelju ugovora o pružanju pravnih usluga uz naknadu sklopljenih s odvjetnikom (*advokatas*), koje se pružaju u predmetima koji se mogu ticati osobnih interesa fizičke osobe (razvod, podjela bračne stečevine itd.), smatrati potrošačem u smislu propisa EU o zaštiti potrošača?
2. Treba li odvjetnika (*advokatas* koji je bavi „[slobodnim] zanimanjem“) koji sastavlja ugovor o pružanju pravnih usluga uz naknadu fizičkoj osobi, a koji ga obvezuje na pružanje tih usluga kako bi fizička osoba mogla ostvariti ciljeve koji nisu povezani s njezinim zvanjem ili zanimanjem, smatrati trgovcem u smislu propisa EU o zaštiti potrošača?
3. Jesu li ugovori o pružanju pravnih usluga uz naknadu koje odvjetnik (*advokatas*) sastavlja obavljajući svoje profesionalne aktivnosti kao predstavnik slobodnog zanimanja obuhvaćeni Direktivom Vijeća 93/13/EEZ ⁽¹⁾ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima?

4. U slučaju potvrdnog odgovora na treće pitanje, treba li prilikom klasificiranja takvih ugovora kao potrošačkih primijeniti opće kriterije ili bi oni trebali biti prepoznati kao potrošački ugovori na temelju posebnih kriterija? Ako je potrebno primijeniti posebne kriterije za klasificiranje takvih ugovora kao potrošačkih, o kojim je kriterijima riječ?

(¹) (SL L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) 14. listopada 2013. — eVigilo Ltd protiv Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos

(Predmet C-538/13)

(2014/C 9/28)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Vrhovni sud) (Litva)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: eVigilo Ltd

Tuženik: Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe prava Unije o javnoj nabavi, to jest članak 1. stavak 1. podstavak 3. Direktive 2007/66/EZ (¹), kojim se propisuju načela učinkovitosti i hitnosti prilikom zaštite povrijeđenih prava ponuditelja, članak 2. Direktive 2004/18/EZ (²) kojim se propisuje načelo jednakog postupanja prema ponuditeljima i načelo transparentnosti, kao i članak 44. stavak 1. i članak 53. stavak 1. točka (a) te direktive, kojima se propisuju kriteriji za sklapanje ugovora s ponuditeljem koji je dostavio ekonomski najpovoljniju ponudu, bilo da ih se promatra zajedno ili odvojeno (ali se ne ograničavajući isključivo na te odredbe), razumijevati i tumačiti na način da:

(a) ponuditelj, koji je saznao za moguću značajnu povezanost drugog ponuditelja sa stručnjacima koje je imenovao javni naručitelj i koji su ocjenjivali ponude i (ili) za moguću posebni položaja tog ponuditelja zbog ranije obavljenih pripremnih radova u svezi sa

spornim pozivom na nadmetanje, kada javni naručitelj nije poduzeo nikakve mjere s obzirom na te okolnosti, može samo na temelju tih informacija zahtijevati od tijela za pravnu zaštitu utvrđenje nezakonitosti radnji javnog naručitelja koji je propustio osigurati transparentnost i objektivnost postupaka, bez potrebe dokazivanja da su stručnjaci uistinu postupali pristrano?

(b) tijelo za pravnu zaštitu, nakon što je utvrdilo utemeljenost gore navedene pritužbe tužitelja, odlučujući o učincima [takve nezakonitosti] na rezultate poziva na javno nadmetanje, nije dužno uzeti u obzir to da bi rezultati ocjene dostavljenih ponuda bili u bitnom isti i da među stručnjacima koji su ocjenjivali ponude nije bilo pristranih ocjenjivača?

(c) ponuditelj [konačno] saznaje za sadržaj kriterija za ekonomski najpovoljniju ponudu, koji su utvrđeni s obzirom na kvalitativne parametre apstraktno određene u dokumentaciji za nadmetanje (primjerice cjelovitost odnosno kompatibilnost s potrebama javnog naručitelja), a s obzirom na koje je ponuditelj u stvari mogao dostaviti ponudu, tek nakon što je na temelju tih kriterija javni naručitelj [već] ocijenio dostavljene ponude i iscrpno izvjestio zainteresirane osobe o razlozima za donošenje odluka, pa su tek od tog trenutka za navedenog ponuditelja mogli početi teći rokovi zastare za pokretanje postupka pravne zaštite koji su propisani nacionalnim pravom?

2. Treba li članak 53. stavak 1. točku (a) Direktive 2004/18/EZ, koji se primjenjuje u skladu s načelima javne nabave propisanim u članku 2. te direktive, razumijevati i tumačiti na način da je javnom naručitelju zabranjeno predvidjeti (i primjenjivati) sustav ocjenjivanja dostavljenih ponuda temeljem kojeg rezultati ocjene ovise o tome koliko su iscrpno ponuditelji dokazali da su njihove ponude sukladne zahtjevima iz dokumentacije za nadmetanje, to jest, što iscrpnije ponuditelj opiše sukladnost svoje ponude s dokumentacijom za nadmetanje to će ponuda ostvariti veći broj bodova?

(¹) Direktiva 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o izmjeni direktiva Vijeća 89/665/EEZ i 92/13/EEZ u vezi s poboljšanjem učinkovitosti postupaka pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi (SL 2007 L 335, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 198.)

(²) Direktiva 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL 2004 L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)